

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 09:47 -

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 09:47 -

KONFERANS

-Teşrin-i sâni 1950'de.

-Ankara Üniversitesi'nde-

Profesör ve meb'uslarımız ve Pakistanlı misafirlerimiz ve muhtelif fakülte talebelerinin huzurunda, Fakülte Mescidinde gece yarısına kadar devam eden bir mecliste verilen ve büyük bir alâka ve ehemmiyetle dinlenmiş olan bir konferanstır.

sh: » (S:796)

[illegible]

0000 0000000000 00 0000000000 00 00000000000000 00000 0000000 0000000000
000000000000 000000000 00 000000 000000 00 0000000000 0000000000

Îman ve İslâmiyet âb-ı hayatına susamış kıymetli kardeşlerim!

Evvelâ: İtiraf edeyim ki, bu konferansın verildiği kürsüde bulunmuş olmak itibariyle sizlerden farkım yoktur. Sizin bir kardeşinizim. Hem bu konferans, benim çok muhtaç olduğum gâyet nâfî bir dersimdir. Muhatâb, kendimdir. Dersimi müzakere nev'inden, siz mübarek kardeşlerime okuyacağım. Kusurlar bendendir. Kemâl ve güzellikler, istifade ettiğim Risale-i Nur eserlerine aittir. Bir mâni başımıza gelmezse, haftada bir defa olarak devam edeceğimiz dinî konferanslardan, bugün birincisi îmânâ dairdir. Çünkü Bediüzzaman Said Nursî'nin Birinci Millet Meclisinde Beyân ettiği gibi, "Kâinatta en yüksek hakikat îmandır, îmandan sonra namazdır." Bunun için biz de konferansımızın Kur'an, îman, Peygamberimiz Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Efendimiz hakkında olmasını münasib gördük. İkincisi de inşaallah namaz ve ibâdete ait olacaktır.

Bu mevzuları bize ders verecek bir eser aradık. Nihayet bu hayatî ve ebedî ihtiyacımızı, asrımızın fehmine uygun ve ikna edici bir tarzda ders veren ve yarım asra yakındır, büyük bir îtimad ve emniyete mazhar olmakla en muteber dinî bir eser olan "Risale-i Nur"u intihab ettik. Şimdi, ilk konferansımızın niçin îman mevzuunda olduğunu îzah ile, bu eser ve müellifi hakkında gâyet kısa olarak mâlûmat vereceğiz. Şöyle ki:

sh: » (S: 797)

Bu asırda din ve İslâmiyet düşmanları, evvelâ îmanın esâslarını zayıflatmak ve yıkmak plânını, programlarının birinci maddesine koymuşlardır. Hususan bu yirmibeş sene içinde, tarihte görülmemiş bir halde münâfıkane ve çeşit çeşit maskeler altında îmanın erkânına yapılan su'-i kasdlar pek dehşetli olmuştur, çok yıkıcı şekiller tatbik edilmiştir.

Halbuki: îmânın rükünlerinden birisinde hâsıl olacak bir şübhe veya inkâr, dînin teferruatında yapılan lâkaydlıktan pek çok defa daha felâketli ve zararlıdır. Bunun içindir ki; şimdi en mühim iş, taklidî îmanı tahkikî îmânâ çevirerek îmanı kuvvetlendirmektir, îmanı takviye etmektir, îmanı kurtarmaktır. Herşeyden ziyade îmanın esâsâtıyla meşgul olmak kat'î bir zaruret ve mübrem bir ihtiyaç, hattâ mecburiyet haline gelmiştir. Bu, Türkiye'de böyle olduğu gibi; umum İslâm dünyasında da böyledir.

Evet, temelleri yıpratılmış bir binanın odalarını tâmir ve tezyîne çalışmak, o binanın yıkılmaması

için ne derece bir faide temin edebilir? Köklerinin çürütülmesine çabalanan bir ağacın kurumaması için, dal ve yapraklarını ilâlayarak tedbir almaya çalışmak, o ağacın hayatına bir faide verebilir mi?..

İnsan, saray gibi bir binadır; temelleri, erkân-ı îmâniyedir. İnsan, bir şeceredir; kökü esâsât-ı îmâniyedir. İmanın rükünlerinden en mhimmi, İman-ı Billâh'tır; Allah'a îmandır. Sonra Nübüvvet ve Haşir'dir. Bunun için, bir insanın en başta elde etmeye çalıştığı ilim; îman ilmidir. İlimlerin esâsı, ilimlerin şâhı ve pâdişahı; îman ilmidir.

İman, yalnız icmâlî bir tasdikten ibaret değildir. İmanın çok mertebeleri vardır. Taklidî bir îman, hususan bu zamandaki dalâlet, sapkınlık fırtınaları karşısında çabuk sner. Tahkikî îman ise sarsılmaz, sönmez bir kuvvettir. Tahkikî îmânı elde eden bir kimsenin, îmân ve İslâmiyeti dehşetli dinsizlik kasırgalarına da mâruz kalsa, o kasırgalar bu îmân kuvveti karşısında tesirsiz kalmaya mahkmdur. Tahkikî îmanı kazanan bir kimseyi, en dinsiz feylesoflar dahi, bir vesvese veya şbheye dşrtemez.

İşte bu hakikatlara binaen, biz de tahkikî îmanı ders vererek, îmanı kuvvetlendirip insanı ebedî saadet ve selâmete götürecek Kur'an ve îmân hakikatlarını câmi' bir eseri, sebat ve devam ve dikkatle okumayı kat'iyetle lâzım ve elzem gördük. Aksi takdirde, bu zamanda dünyevî ve uhrevî dehşetli musibetler içine düşmek,

sh: » (S: 798)

şübhe götürmez bir hakikat halindedir. Bunun için yegâne kurtuluş aremiş, Kur'an-ı Hakîm'in îmanî âyetlerini ve bu asra bakan âyet-i kerîmelerini tefsir eden yüksek bir Kur'an tefsirine sarılmaktır.

şimdi, "Böyle bir eser, bu asırda var mıdır?" diye bir سوالin içinizde hâsıl olduğu; nuranî bir heyecanı ifade eden simalarınızdan anlaşılmaktadır.

Evet, bu çeşit ihtiyacımızı tam karşılayacak olan bir eseri bulmak için çok dikkat ve îtina ile aradık. Nihayet, hem Türk gençliğine, hem umum Müslümanlara ve beşeriyete Kur'ânî bir rehber ve bir mürşid-i ekmel olacak bir eserin Bediüzzaman Said Nursî'nin Risale-i Nur eserleri olduğu kanaatine vardık. Bizimle beraber, bu hakikata Risale-i Nur'la îmanını kurtaran yüzbinlerle kimseler de şahiddir.

Evet, yirminci asırda küllî ve umumî bir rehberlik vazifesini görecek Kur'anî bir eserin müellifinin, şu hususiyetleri haiz olmasını esâs ittihaz ettik. Bu hâsiyetlerin de tamamıyla Risale-i Nur'da ve müellifi Bediüzzaman Said Nursî'de mevcûd olduğunu gördük. Şöyle ki:

Birincisi: Müellifin, yalnız Kur'an-ı Hakîm'i kendine üstad edinmiş olması...

İkincisi: Kur'an-ı Hakîm, hakikî ilimleri havi bir kitab-ı mukaddestir. Ve bütün asırlarda, insanların umum tabakalarına hitab eden, ezelî bir hutbedir. Bunun için, Kur'anı tefsir ederken, hakikatın safi olarak ifade edilmesi ve böylece hakikî bir tefsir olması için, müfessirin kendi hususî meslek ve meşrebinin tesiri altında kalmamış ve hevesi karışmamış olması lâzımdır. Ve hem de Kur'anın mânâlarını keşf ile tezahür eden Kur'an hakikatlarının tesbiti için elzemdir ki: O müfessir zat, herbir fende mütehassıs geniş bir fikre, ince bir nazara ve tam bir ihlâsa mâlik bir allâme ve hem gâyet âli bir deha ve nüfuzlu, derin bir içtihad ve bir kuvve-i kudsiyeye sahib olsun...

Üçüncüsü: Kur'an tefsirinin tam bir ihlâsla te'lif edilmiş olması ki: Müellifin, Cenâb-ı Hakk'ın rızasından başka, hiçbir maddî, mânevî menfaati gaye edinmemesi ve bu ulvî hâletin müellifin hayatındaki vukuatlarda müşahede edilmiş olması...

sh: » (S: 799)

Dördüncüsü: Kur'anın en büyük mu'cizelerinden birisi de, gençlik ve tazeliğini muhafaza etmesidir. Ve o asırda inzal edilmiş gibi, her asrın ihtiyacını karşılayan bir vechesi olmasıdır.

İşte, bu asırda meydana getirilen bir tefsirde; Kur'an-ı Hakîm'in asrımıza bakan vechesinin keşf edilip, avâmdan en havassa kadar her tabakanın istifade edebileceği bir üslûbla îzah ve isbat edilmiş olması...

Beşincisi: Müfessirin, Kur'an ve îman hakikatlarını, cerh edilmez delil ve hüccetlerle isbat ederek tadrîs etmesi. Yâni, pozitivizm (isbatiyecilik)i bir esâs ittihaz etmiş olması...

Altıncısı: Ders verdiği Kur'anî hakikatların; hem akli, hem kalbi, hem ruhu ve vicdanı tenvîr ve tatmin ve nefsi müsahhar etmesi ve şeytanı dahi ilzam edecek derecede kuvvetli ve gâyet belîğ, nâfiz ve müessir olması...

Yedincisi: Hakîkatların derkine de mâni olan benlik, gurur, ucub ve enaniyet gibi kötü hasletlerden kurtarıp, tevazu ve mahviyet gibi yüksek ve güzel ahlâklara sahib kılmaları...

Sekizincisi: Kur'an-ı Kerîm'i tefsir eden bir allâmenin Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sünnetine ittiba' etmiş olması ve ehl-i sünnet ve Cemâat mezhebi üzere ilmiyle âmil olması ve âzamî bir zühd ve takvâ ve âzamî ihlâs ve dine hizmetinde âzamî sebat, âzamî sıdk ve sadâkat ve fedâkârlığa, âzamî iktisad ve kanaata mâlik olması şarttır.

Hülâsa olarak; müfessirîn, Kur'anî risaleleriyle, Risâlet-i Ahmediyenin; (A.S.M) âzamî takvâ ve âzamî ubûdiyeti ve kuvve-i kudsiyesiyle de velâyet-i Ahmediyenin lemâatına mazhar olmuş hâdim-i Kur'an bir zât olması...

Dokuzuncusu: Müfessirin, Kur'anî ve Şer'î mes'eleleri Beyân ederken, şu veya bu tazyik ve işkenceyi nazara almayan, herhangi bir tesir altında kalarak fetva vermeyen ve ölümü istihkar edip, dünyaya meydan okuyacak bir îman kuvvetiyle hakikatı pervasızca söyleyen İslâmî şecaat ve cesarete mâlik olan bir müfessir olması gerektir.

Hem îdam plânlarının tatbik edildiği ve bir tek dinî risale neşrettirilmediği dehşetli bir devirde, bilhassa imhâ edilmesi ve sön

sh: » (S: 800)

dürülmesi hedef tutulan Kur'anî, Şer'î esâsâtı te'lif ve neşretmiş olduğu meydanda olmakla bir mürşid-i kâmil ve İslâm'ın, bu asırda hakikî bir rehber-i ekmeli ve Kur'anın muteber bir müfessir-i âzamı olmuş olması lâzımdır.

İşte bu zamanda, yukarıda mezkûr dokuz şart ve hususiyetlerin, müellif Said Nursî'de ve eserleri olan Nur Risalelerinde aynıyla mevcûd olduğu, hakikî ve mütebahhir ülemâ-i İslâmın icmâ' ve tevatür ve ittifakıyla sâbit olmuştur. Ve hem intibaha gelmekte olan bu millet-i İslâmiyece, Avrupa ve Amerikaca mâlûm ve Msaddaktır. İşte arkadaşlar! Biz, böyle bir tefsir-i Kur'an arıyor ve böyle bir müfessir istiyorduk.

Kıymetli kardeşlerim! Böyle dehşetli bir asırda, insanın en büyük mes'elesi: İmânı kurtarmak veya kaybetmek dâvâsıdır. Umumî harbler, beşere intibah vermiş, dünya hayatının fâniliğini ihtar etmiştir. Ve bâkî bir âlemde, ebedî bir saadet içinde yaşamak hissini uyandırmıştır. Elbette böyle muazzam bir dâvayı, şaşırtıcı ve aldatıcı bir zamanda kazanabilmek için, bir dâva vekili bulmakta (Haşiye), çok dikkatli olmamız lâzımdır. Bunun için, tedkikatımızı biraz daha genişleteceğiz. Şöyle ki:

Asrımızdan evvelki İslâmiyet'in İlm-i Kelâm dâhîleri ve dinimizin hârika imamları ve Kur'an-ı Hakîm'in dâhî müfessirlerinin vücuda getirdikleri eserler, kıymet takdiri mümkün olmayacak derecede kıymettardır. O zatlar, İslâmiyet'in birer güneşidirler. Fakat bu zaman, o büyük zatların yaşadığı zaman gibi değildir.

Eski zamanda, dalâlet, cehâletten geliyordu. Bunun yok edilmesi kolaydır. Bu zamanda dalalet, -Kur'an ve İslâmiyet'e ve imânâ taarruz- fen ve felsefe ve ilimden geliyor. Bunun izalesi müşkildir. Eski zamanda ikinci kısım, binden bir bulunuyordu; bulunanlardan, ancak binden biri, irşad ile yola gelebilirdi. Çünkü: öyleler hem bilmiyorlar, hem kendilerini bilir zannediyorlar.

Hem, bundan evvelki asırlarda, müsbet ilimlerin, yirminci asırdaki kadar terakki etmemiş olduğu mâlûmunuzdur. Şu halde, bu asırda dünyaya yayılmış olan dinsizlik ve maddiyyunluğu kök

(Haşıye): Bu zamanda, böyle bir dâva vekilinin, Risale-i Nur olduğuna Risale-i Nur'la î mânlarını kurtaran milyonlarca kimseler şahiddir.

sh: » (S: 801)

ünden yıkabilmek, hak ve hakiât yolunu gösterip, beşeri sırat-ı müstakîme kavuşturmak, îmanı kurtarabilmek için, ancak ve ancak Kur'an-ı Hakîm'in bu asra bakan vechesini keşf edip, umumun müstefid olabileceği bir şekilde tefsir edilmesi, elbette bu asırda kabil olacaktır.

İşte Bediüzzaman Said Nursî; Kur'an-ı Kerîm'deki bu asrın muhtaç olduğu hakikatları keşfedip, Nur Risalelerinde, herkesin kabiliyeti nisbetinde istifade edebileceği bir tarzda tefsir ve îzah etmek muvaffakiyetine mazhar olmuştur. Bunun içindir ki: Risale-i Nur, emsali görülmemiş bir şâheserdir kanaatına varılmıştır.

Ve yine Risale-i Nur'daki bu imtiyazdan dolayıdır ki, bu mübarek İslâm milletinden milyonlarca bahtiyar kimseler, tercihan ve ziyade bir ihtiyaç duyarak, büyük bir iştiyak ve sevgiyle senelerce devam eden tazyikatlar içerisinde Risale-i Nur'u okumuşlardır.

Hem Risale-i Nur ihtiyaç zamanında te'lif edildiğinden; Türkiye ve İslâm Dünyası genişliğinde gelişmiş ve dünyayı alâkadar eden bir imtiyaza mazhar olduğunu gözlere göstermiştir...

Kıymetli kardeşlerim! Said Nursî kırk sene evvel İstanbul'da iken, "Kim ne isterse sorsun" diye, hârikulâde bir ilânat yapmıştır. Bunun üzerine o zamanın meşhur âlim ve allâmeleri, Bediüzzaman'ın hücrelerine katile katile gidip, her nevi ilimlere ve muhtelif mevzulara dair sordukları en müşkil, en muğlak sualleri, Bediüzzaman duraklamadan, doğru olarak cevaplandırmıştır.

Böyle hadd ü hududu tâyin edilmeyen, yâni "şu veya bu ilimde veya mevzuda, kim ne isterse

Hattâ o zamanlarda, Mısır Câmi-ül Ezher Üniversitesi reislerinden meşhur Şeyh Bahid Efendi, İstanbul'a bir seyahat için geldiğinde, Kürdistan'ın sarp, yalçın kayaları arasından gelerek, İstanbul'da bulunan Bediüzzaman Said Nursî'yi ilzam edemeyen İslâm ülemâsı, Şeyh Bahîd'den bu genç hocanın (Bediüzzaman'ın) ilzam edilmesini isterler. Şeyh Bahid de, bu teklifi kabûl ederek bir münâzara zemini arar. Ve bir namaz vakti, Ayasofya Camii'nden

çıkılıp "çayhâne"ye oturulduğunda, bunu fırsat telâkki eden Şeyh Bahîd Efendi, Bediüzzaman Said Nursî'ye hitaben: **هاتوا لي ما في أفكاركم من أفكاركم عن أوروبا و عثمانى** **Yâni:** "Avrupa ve Osmanlı Devleti hakkında ne diyorsunuz? Fikriniz nedir?" Şeyh Bahîd Efendi hazretlerinin bu sualden maksadı; Bediüzzaman Said Nursî'nin, şek olmayan bir bahr-i umman gibi ilmini ve ateşpâre-i zekâsını tecrübe etmek değildi. Zaman-ı istikbâle ait şiddet-i ihâtasını ve idare-i âlemdaki siyasetini anlamak fikrinde idi.

000000 00 0000 00000000 000000000000000000000000 0000000000 00000000000000 000000
00000000 00000000 000000000000 000000000000000000000000 0000000000 000000000000000000
000

Bu cevaba karşı, Şeyh Bahîd Hazretleri: "Bu gençle münâzara edilmez, ben de aynı kanaatta idim. Fakat bu kadar veciz ve belîğâne bir tarzda ifade etmek, ancak Bediüzzaman'a hastır." demiştir. Nitekim Bediüzzaman'ın dediği gibi, ihbaratın iki kutbu da tahakkuk etmiş. Bir iki sene sonra Meşrutiyet devrinde, şeâir-i İslâmiyeye muhalif çok âdât-ı ecnebiyeyi ahzetmek ve gittikçe

Türkiye'de yerleştirmekle; ve şimdi Avrupa'da Kur'an'a ve İşlâmiyet'e karşı gösterilen hüsn- alâka ve bilhassa bahtiyar Alman Milletinde fevç fevç İşlâmiyeti kabl etmek gibi hâdiseler; o ihbarı tamamıyla tasdik etmişlerdir.

İşte büyük ülemâ-i İşlâm ve meşâyih-i kiram çok tecrübe ve imtihanlarla şöyle bir kanaata varmışlardır ki: Bediüzzaman ne söylerse hakikattır. Bediüzzaman'ın eserleri, snuhât-ı kalbîye olup, cumhur-u lemânın tasdik ve takdîrine mazhardır.

Ehl-i ilim, ehl-i tasavvuf ve ehl-i mekteb ve fen, Bediüzzaman'ın eserlerinden sadece istifaza ve istifade ederler. Evet, üç aylık bir tahsili bulunan ve kırk seneden beri Kur'an-ı Kerîm'den başka bir kitaba iştigal etmeyen, yzotuzu Türkçe, onbeşi Arabça olan eserlerini te'lif ederken hiçbir kitaba müracaat etmediği, henüz hayat

sh: » (S: 803)

ta olan kâtibleri tarafından şehâdet edilen.. esâsen ktbhanesi de bulunmayan, yarım mmî bir zat, öyle misilsiz bir ilânatla, ulûm-u cedide de dâhil mütenevvi ilimlerde, yüksek âlimler ve büyük mrşidlerle, genç yaşında yaptıği münazaraların hepsinde muvaffak olduğu meydanda bulunan, ittifaklı olan mes'eleleri tasdik ve ihtilaflı olanları tashih eden, kendisi için "Bediüzzaman'ın cevap veremeyeceği bir sual yoktur" diye allâmeler tarafından tasdik edilen; ve Avrupa'nın bir kısım idrâksiz ve garazkâr feylesoflarının, müteşâbih âyet-i kerîme ve hadîs-i şeriflere yaptıği taarruzlarını, o âyet ve hadîslerin birer mu'cize olduğunu eserleriyle isbat ederek itirazlarını kökünden yıkan ve böylece evhama düşürülen bâzı ehl-i ilmi de kurtarıp, İşlâmiyet'e olan hücumları akîm bırakan Said Nursî gibi bir müellifin, elbette dâhi bir müfessir-i Kur'an ve onun ilminin vehbî ve vasî olduğuna, eserleri olan Nur Risalelerinin bir hayat boyunca okumaya lâyıık hârika bir şâheser olduğuna şübhe edilemez.

Mteyakkız kardeşlerim! Hem bizim, hem İşlâm dünyasının ebedî hayatının necatını, kurtulmasını temin edecek ve bizi tenvir ve irşad ederek dalâletten muhafaza edecek bir eser intihab etmekte, bu kadar dikkatli olmamız çok lüzumludur. Çünki bu zamanda, türlü türlü aldatmalarla, perde arkasında İşlâm gençliğini yoldan çıkarmaya çalışıyorlar.

Bir eser okunacağı veya bir söz dinleneceği zaman, evvelâ                                                                  

yâni: Kim söylemiş? Kime söylemiş? Ne için söylemiş? Ne makamda söylemiş? olan bir kaide-i esâsiyyeyi, nazar-ı itibara almalı. Evet kelâmın tabakatının ulviyeti, güzelliği ve kuvvetinin menbaı, şu dört şeydir: Mütekellim, muhatâb, maksad ve makam. Yoksa, her ele geçen kitab okunmamalı, her söylenen söze kulak vermemelidir. Meselâ: Bir kumandanın, bir orduya verdiği arş emriyle; bir neferin, arş sözü arasında ne kadar fark vardır? Birincisi koca bir orduyu harekete getirir. Aynı kelâm olan ikincisi, belki bir neferi bile yürütemez.

İşte, bu dört esâstan dolayı ve hem Said Nursî'ye karşı kalblerinde büyük bir sevgi taşıyan yüz binlerle kimseler, sevgiyle üstadlarının en küçük haline dahi, büyük bir ehemmiyet vererek onları öğrenip ittiba' etmek, uymak arzusunu taşıdıklarından; bura

sh: » (S: 804)

daki bir kısım kardeşlerimiz, üstadımızın hayatı, eserleri, meslek ve meşrebi hakkında mâlûmat verilmesini ısrar ile istediler.

Fakat, Bediüzzaman gibi bir zâtın hayatı ve eserleri ve seciyelerini tam ifâde edemeyeceğiz. Bu hakîkat, basiretli ehl-i ilim olan ediblerce de itiraf edilmiş olduğundan bu hizmet, bizim haddimizden çok uzaktır. Hem Bediüzzaman hakkında mâlûmat almak isteyen kardeşlerimize, bunun ancak ve ancak Risale-i Nur Külliyyatını dikkat ve devamla okumak Sûretiyle mümkün olduğunu arz ederiz.

Aziz kardeşlerim! Bu mübarek vatan ve milletin ve âlem-i İslâmın ebedî saadetini ve kurtuluşunu ve dolayısıyla yeryüzünde umumî sulh ve selâmeti temin edecek bir inâyet ve kudrete mâlik olan Risale-i Nur'un şahs-ı mâneviyesinde şöyle gâyet sağlam kuvvetler toplanmış ve imtizac etmiştir:

1 - Yüksek bir kuvvet ve bütün Kemâlâtın üstadı olan, hakikat-ı İslâmiye...

2 - Şehâmet-i îmâniye. Yâni tezellül etmemek, bîçârelere tahakküm ve tekebbür etmemek...

3 - Müslümanlığın insana verdiği izzet ve şeref, terakki ve teâlinin en mühim âmili olan izzet-i İslâmiye...

Arkadaşlar! Şu mealde bir hadîs-i şerif var ki: "Hakikî âlimler, zâlim hükümdarlara karşı hak ve hakikatı pervasızca söyleyen âlimlerdir." İşte biz, ancak böyle ve müttaki bir allâmenin söz ve eserlerine îtimad edebiliriz.

Asrımızda ise, hayatındaki vâkıalar ve eserleriyle bu hadîs-i şerife mâsadak olan Risale-i Nur meydandadır. Müellif Bediüzzaman dinî mücahedesini ve Kur'ana hizmetinde ve ubûdiyetinde, Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm)ın sünnet-i seniyesine tam ittiba' etmiş bir mücahiddir. Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Efendimiz, dünyanın en muazzam siyasî hâdisesi olan Bedir Muharebesinde; sahabe-i kirâma, nöbet nöbet Cemâatla namaz kıldırmıştır. Yâni vâcib olmayan, husûsan muharebe zamanında terk edilebilen "Cemâatla namaz kılmak" gibi bir hayrı, dünyanın en büyük siyasî vak'asına tercih etmiştir, üstün tutmuştur. Ufak bir sevabı, harb cephesinin o dehşetleri içinde dahi terk etmemiştir.

sh: » (S: 805)

Bediüzzaman, gönüllü alay kumandanı olarak katıldığı Rus Harbinde, harb cephesinde, avcı hattında, Kur'anın bir kısmının tefsiri olan meşhur Arabî İşarat-ül İ'caz Tefsirini te'lif etmiş. Ve bu eser-i azîm, Âlem-i İslâm'da en büyük âlimlerin takdir ve tahsinine mazhar olmuş ve tam anlamaktan âciz kaldıklarını ve öyle bir tefsir görmediklerini itiraf etmişlerdir ki, Kur'an-ı Kerîm'in en ince nükte ve en derin mes'elelerini ve misilsiz i'câz ve hârikulâde yüksek belâgat ve fesâhatını izhâr ve isbat etmiştir. Hattâ bir harfin nüktelerini izhar ederken, avcı ateş hattında, düşman topları zihnini ondan çevirememiş, harbin dağdağa ve dehşetleri mâni olamamıştır.

Ezân-ı Muhammedî'nin (A.S.M.) yasak edildiği ve bid'aların cebren umuma yaptırıldığı zulûmatlı ve dehşetli bir devirde, Nur Talebeleri, o uydurma ezanı okumamışlar ve böyle bid'alara karşı, kendilerini kahramanca muhafaza ederek, bid'alara girmemişlerdir.

İman ve İslâmiyet'in ortadan kaldırılmaya çalışıldığı ve bir âlimin gizliden gizliye dahi bir tek dinî eser neşredemediği fecaat devrinde, Bediüzzaman nefyedildiği yerlerde, zalim müstebidlerin tarassudat ve tazyikatı içinde, gizliden gizliye yüzotuz aded îmânî eser te'lif ve neşretmiştir. Bununla beraber, geceleri pek az bir uykudan sonra, esaret altında inleyen İslâm Milletleri'nin necat ve salâhı için dualar etmiş, dergâh-ı İlâhiyyeye iltica ederek yalvarmıştır.

Evet Hazret-i Üstad, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimizin Sünnet-i Seniyyesine tam iktidâ etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu hali de, bütün İslâm mücahidlerine ve umum Müslümanlara bir örnektir. Yâni, cihad ile ubûdiyet ve takvâyı beraber yapıyor; birini yapıp, diğerini ihmal etmiyor. Cebbar ve zâlim din düşmanlarının plânıyla hapishanelere sevk edilip, tecrid-i mutlakta ve gâyet soğuk bir odada bırakılması ve şiddetli soğukların ve hastalıkların ızdırabları ve titremeleri ve ihtiyarlığın tâkatsızlıkları içinde bulunması dahi, te'lifâta noksanlık vermemiştir.

Sıddık-ı Ekber (Radıyallahü Anhü) demiştir ki: "Cehennem'de vücûdum o kadar büyüsün ki, ehl-i îmânâ yer kalmasın." Bediüzzaman, bu gâyet ulvî seciyenin bir lem'acığınmazhar olmak için, "Birkaç adamın îmânını kurtarmak için Cehennem'e girmeye hâzırım" diye fedâkârlığın şâhikasına yükselmiş ve böyle olduğu, Kur'

sh: » (S: 806)

an ve İslâmiyet'in fedâî ve muhlis bir hâdimi olduğu, seksen senelik hayatının şehâdetiyle sâbit olmuştur.

Kur'an ve îmân hizmeti için Bediüzzaman'ın haysiyetini, şerefini, ruhunu, nefsini, hayatını fedâ ettiği; mâruz kaldığı o kadar şedid zulüm ve işkencelere ve giriftar edildiği çok musibet ve belâlara karşı gösterdiği son derece sabır, tahammül ve îtidâl, birer şâhid-i sâdık hükmündedirler.

Bediüzzaman Kur'an, îmân, İslâmiyet hizmeti için, dünyevî rahatlıklarını fedâ etmiş, dünyevî şahsî servetler edinmemiş, zühd ve takvâ ve riyâzet, iktisad ve kanaatla ömür geçirerek, dünya

ile alâkasını kesmiştir.

Bu cümleden olarak, Müslümanların refah ve saadeti için, bütün ömür dakikalarını sırf î mân hizmetine vakf ve hasretmek ve ihlâsa tam muvaffak olmak için, kendini dünyadan tecrid ederek mücerred kalmıştır. Evet, Bediüzzaman îman ve İslâmiyet hizmeti için, her şeyden bu derece fedâkârlık yapan, fakat bütün bunlarla beraber; ubûdiyet, zühd ve takvâda da bir istisna teşkil eden tarihî bir İslâm fedâisi ve Kur'an-ı Hakîm'in muhlis bir hâdimi payesine yükselmiştir.

Bediüzzaman'ın, Risale-i Nur dâvasında öyle bir itminânı, öyle bir sıdk ve sadakatı, öyle bir sebat ve metâneti, öyle bir ihlâsı vardır ki: Din düşmanlarının o kadar şiddetli zulüm ve istibdadları, o kadar hücum ve tazyîkatları ve bunlarla beraber maddî yokluklar içinde bulunması, dâvasından vazgeçirememiş ve küçük bir tereddüd dahi îka' edememiştir.

Said Nursî, Eski Said tâbir ettiği gençliğinde felsefede çok ileri gitmiştir. Garbın Sokrat'ı, Eflâtun'u, Aristo'su gibi hakikatlı feylesofları ve şarkın İbn-i Sina, İbn-i Rüşd, Farabî gibi dâhî hüKemâlarından felsefe ve hikmette Kur'an-ı Hakîm'in feyziyle çok ileri geçmiş ve Kur'andan başka halâskâr ve hakikî rehber olmadığını dâva etmiş ve Risâle-i Nur eserlerinde isbat etmiştir. Bu hakikatlarda şübhesi olan olursa, Üstad âhirete teşrif etmeden bizzat şübhesini izâle edebilir.

Said Nursî, Kur'an ve î mânâ hizmet mesleğini ihtiyar edip, hiçbir maddî ve mânevî menfaat, salâhat ve velilik gibi mânevî makamları maksad ve gaye etmeden, sırf Cenâb-ı Hakk'ın rızası için

sh: » (S: 807)

hizmet yapmıştır. Basiretli ehl-i ilim tarafından bütün Müslümanlarca "Zuhuru beklenen siyasî ve dinî bir halâskârdır" gibi şahsına verilen yüksek mertebeyi, Bediüzzaman hiddetle reddetmiş, kendisinin ancak Kur'anın bir hizmetkârı ve Risale-i Nur Talebelerinin bir ders arkadaşı olduğuna inanmış ve Beyân etmiştir.

Millî Müdafaa Vekaletinde yirmibeş sene hizmet görmüş muhterem âlim bir zâtın, şimdi aramızda bulunan bir kısım arkadaşlarımızla, evvelki gün ziyaretine gittiğimiz vakit,

Bediüzzaman Hazretleri hakkında demişti ki: "Bediüzzaman'ın nasıl bir zat olduğunu anlayabilmek için, Risale-i Nur Kllyâtını dikkatle, sebatla okumak kâfidir. Size bir misâl olarak, yalnız dünyevî iktidârı bakımından derim ki: Bediüzzaman, Risale-i Nur'un şahs-ı mâneviyesiyle yalnız bir devleti değil, dünya yüzündeki milletlerin idâresi ona verilse, onları selâmet ve saadet içinde idare edecek bir iktidar ve inâyete mâliktir." Evet, Bediüzzaman nâdire-i hilkattir. Fakat yirmibeş senedir hem kendini, hem talebelerini siyasetten men'etmiştir; dünyevî işlerle meşgul değildir.

Bediüzzaman'ın Risale-i Nur'u te'lif ettiği zamanlarda ve hizmet-i Kur'aniye'de istihdam edildiği anlarda; zekâsı, fetâneti, akklı, mantıklı, zihni, hayâli, hâfızası, teemmülü, feraseti, seziş ve kavrayışı, sr'at-i intikali ve ruhî, kalbî, vicdanî hasseleri, duyguları ve mânevî letâfinin emsalsiz bir tarzda olması, istihdam edildiğine âşikâr bir delildir ki; kendi ihtiya'ıyla, keyfiyle değil, inâyet-i İlâhiyye ile Kur'ana hizmetkârlık etmiş bir derecede olduğu, basiretli ehl-i ilim ve ehl-i kalbce Msaddak ve mstahsendir.

Mısır'da fâzıl lemâdan, merhum Abdülaziz Çâviş, Bediüzzaman'ın Fatîn-l asr olduğu ve müdhiş bir fart-ı zekâya mâlik bulunduğu mevzuunda, Mısır matbuatında makale neşretmiştir.

Büyük ve salâbetli bir âlim olan şeyh-l-islâm merhum Mustafa Sabri Efendi, Mısır'da Risale-i Nur'a sahib çıkmış ve Câmi-l Ezher niversitesinde en yüksek bir mevkiye koymuştur.

Risale-i Nur, İslâmiyet'in gâyet keskin ve elmas bir kılıncıdır. Bu hakikatlara bir delil ise, Bediüzzaman'ın zâlim hükümdarlara ve kumandanlara, ölümü istihkar ederek, hakikatı pervasızca tebliğ etmesi ve dünyayı saran dinsizlik kuvvetine mukabil, hakaik-i Kur'aniyye ve îmâniyyeyi, kendini fedâ ederek, istibdadın en koyu dev

sh: » (S: 808)

rinde neşretmesi ve bu kudsî hakikata, cansiperane hizmet etmesidir.

Bir mdde-i umumî, iddiânamesinde: "Bediüzzaman, ihtiya'ladıkça artan enerjisiyle dinî faaliyete devam etmektedir." Denizli mahkemesi, ehl-i vukuf raporunda: "Evet, Said Nursî'de bir

Bediüzzaman, küçük yaşımdan beri, halkların mukabilsiz hediyelerinden istiğnâ etmiştir. Hediye kabl etmemeyi meslek edinmiştir. Zindandan zindana, memleketten memlekete sürgün edildiği zamanlarda, ihtiyarlığın tahmil ettiği zaruretler içinde dahi, bu seksen senelik istiğna düsturunu bozmamıştır. En has bir talebesi, bir lokma birşey hediye etse, mukabilini verir; vermese dokunur.

Neden hediye kabl etmediğinin sebeblerinden birisi olarak der ki: "Bu zaman, eski zaman gibi değildir. Eski zamanda îmanı kurtaran on el varsa, şimdi bire inmiş. İmansızlığa sevk eden sebebler eskiden on ise, şimdi yüze çıkmış. İşte, böyle bir zamanda îmânâ hizmet için, dünyaya el atmadım, dünyayı terk ettim. Hizmet-i îmâniyemi hiçbir şeye âlet etmeyeceğim" der. Hazret-i Üstad, kendi şahsı için birisi zahmet çekse, bir hizmetini görse; mukabilinde bir ücret, bir teberrük verir. Aksi halde, ruhuna ağır gelir, hoşuna gitmez.

Bediüzzaman Said Nursî; Kur'an, İman ve Din'e yaptığı hizmetinde, senelerden beri mtemâdî bir tarassud ve tecessüs, tâkibat ve tedkikat altında bulundurulmuştur. Yalnız ve yalnız rızâ-yı îlâhî için, yalnız ve yalnız hakikat için İslâmiyet'e hizmet ettiği ve hizmet-i Kur'aniyyesini hiçbir şeye âlet etmediği müteaddid mahkemelerde de sâbit olmuştur.

EĞer bu mezkûr hakikatlara ve eserlerindeki hak ve hakikatı gören hak-perestlerin, Bediüzzaman ve eserlerinde gördükleri ve neşrettikleri âlî meziyet ve yüksek hakikata mugayir en küçük bir şey olsa idi, en büyük ilâvelerle, şaşaalarla ve yaygaralarla, bu yirmibeş sene içinde, din düşmanları tarafından dünyaya ilân edilecek idi.

Nitekim bütün bütün iftira ve ittihamlarla, cebbar, müstebid din düşmanlarının tahrikatıyla mahkemelere sevk edildiği zaman, gazetelerin birinci sayfelerinde, bire yüz ilâvelerle teşhir ettirilmesi; tahkikat ve muhakeme neticesinde hiç bir suç olmadığı ta

sh: » (S: 810)

hakkuk ederek, beraet ettiği vakit skt edilmesi; bu hakikatın âşikâr çok delillerinden bir tanesidir.

tın bir mtalâacısı ve Şu âlemdeki mu'cizât-ı san'at-ı Rabbâniyenin bir seyircisidir. Ve Şu küre-i arz bahçesindeki rahmet çiçeklerinin bir mübârek arısı derecesindedir.

Üstad, hususî hayatında mütevâzi, vazife başında vakurdur. Tevâzu ve mahviyette nmne-i misâl olacak bir mertebededir. Bu mevzuda der ki: "Bir nefer nöbette iken, baş kumandan da gelse, silâhını bırakmayacak. Ben Kur'anın bir hizmetkârı ve bir neferiyim. Vazife başında iken karşıma kim çıkarsa çıksın, hak budur derim, başımı eğmem."

Hülâsa olarak arz ederiz ki: Bediüzzaman, ihlâs-ı tmmeye mâlik, hârikulâde, hakikî bir müfessir-i Kur'andır. Hem ihlas-ı etemme vâsıl olmuş, kahraman ve yektâ bir hâdim-i Kur'andır. Risale-i Nur'un müellifi olmak itibariyle; hem bir mütekellim-i âzamdır, hem ilimde gâyet derecede mütebahhir ve râsih, muhakkik ve mdakkik bir allâmedir, hem ilm-i Mantıkın yüksek, nazîrsiz bir stadıdır.

Ta'likat namındaki te'lifâtı, Mantıkta bir Şâheserdir. Hem mümtaz ve hak-perest ve hakikatbîn bir dâhîdir, hem Kur'anla barışık müstakim felsefenin hakikat-perver bir feylesofudur, hem nazîrsiz bir sosyolog (içtimaiyatçı) ve bir psikolog (ruhiyatçı) ve bir pedâgog (terbiyeci)dur, hem daima hakikat terennüm etmiş ve eden, yüksek ve emsalsiz ve dâhî bir müellif ve edîbdir.

Said Nursî, senelerden beri Şiddetli bir istibdad ve takyîdat altında bulundurulup tanıtılmadığı ve hem de kendisi, Şahsî Kemâlâtını setrettiği, gizlediği için; mezkûr sıfatların herbirisine muttâlî olamayan bulunabilir. Hem bunlar ve hem Risale-i Nur'un hususiyetleri hakkındaki Beyânâtımız, hakikatperver ve fazîletperver bu zamanda bir kısım ülemâ-i hakikînin ve ehlullahın ittifak ve icmâ' kuvvetindeki hükümleridir. Hem de bizim kat'î kanaatlarımızdır.

Bediüzzaman'ın, öyle bir ilim ve sıfatlara mâlik olduğuna en mu'teber ve en birinci ve en hakikî delilimiz, Bediüzzaman Said Nursî'dir. Kimin Őbhesi varsa, Risale-i Nur'u okusun. Evet biz zikrettiğimiz ve edeceğimiz bu hakaik-i uzmayı, bütün İslâm dünyasına ve umum beşeriyet âlemine ifŐa ve ilân ediyoruz. Evet bin seneden beri âlem-i İslâmiyet ve insâniyet, Risale-i Nur gibi bir esere intizar ediyordu.

sh: » (S: 812)

Bediüzzaman Said Nursî, çok ilimlerde müstesna birer eser yazabilirdi. Fakat o "Zaman, îmanı kurtarmak zamanıdır" demiş ve bütün himmet ve mesâîsini ve hayatını, ulûm-u îmâniyenin te'lif ve neşrine hasretmiştir.

Evet, Hazret-i Üstad ulûm-u îmâniyeyi neşretmekle, âlem-i İslâm ve âlem-i insâniyeti hayattar ve ziyâdar eylemiştir. Cenâb-ı Hak, o büyük üstaddan ebediyen râzî olsun, uzun ömürler versin. Âmîn, âmîn, âmîn...

[illegible]

Hem îman yalnız ilim ile değil.. îmanda çok letâifin hisseleri var. Nasılki bir yemek mideye girse; o yemek muhtelif âsâba, muhtelif bir Sûrette inkısam edip tevzi olunuyor. İlim ile gelen mesâil-i îmâniye dahi, akıl midesine girdikten sonra, derecâta göre ruh, kalb, sır, nefis ve hâkezâ.. letâif, kendine göre birer hisse alır, mass eder. Eğer onların hissesi olmazsa, noksandır." İşte Risale-i Nur her yerde suyu buluyor, çıkartıyor. Evvelce gidilen uzun yolu kısaltıyor ve müstakim ve selâmetli yapıyor.

sh: » (S: 813)

Eski Hükemâ, ahkâm-ı şer'iyeden ve akaid-i îmâniyeden bazıları için: "Bu nakildir, îman ederiz, akıl buna yetişmez." demişler. Halbuki bu asırda akıl hükmediyor. Bediüzzaman Said Nursî ise; "Bütün ahkâm-ı şer'îye ve hakaik-i îmâniyye aklîdir. Aklî olduğunu isbata hâzırım." demiş ve Risale-i Nur'da isbat etmiştir.

Risale-i Nur'da müstesna bir edebiyat ve belâgat ve îcaz, nazîrsiz, câzib ve orijinal bir üslûb vardır. Evet, Bediüzzaman zâtına mahsus bir üslûba mâliktir. Onun üslûbu, başka üslûblarla müvazene ve mukayese edilemez. Eserlerin bâzı yerlerinde, edebiyat kaidesine veya başka üslûblara nazaran pek münâsib düşmemiş gibi zannedilen bir noktaya rastlanırsa, orada gâyet ince bir nükte, bir îma veya ince bir mânâ veya hikmet vardır. Ve o Beyân tarzı, oraya tam muvafıktır. Fakat o ince inceliği, âlimler de birden pek anlamadıklarını îtiraf etmişlerdir. Bunun için, Bediüzzaman'ın eserlerindeki hususiyet ve incelikleri, Risale-i Nur'la fazla iştilal etmemiş olanlar, birden intikal edemezler.

Büyük şâirimiz, edebiyatımızın medâr-ı iftiharî merhum Mehmed Âkif, bir üdebâ meclisinde, "Viktor Hûgo'lar, Şekspirler, Dekartlar; edebiyatta ve felsefede, Bediüzzaman'ın bir talebesi olabilirler." demiştir.

Edib ve şâirler, zevâl ve firaktan ağlamışlar, ölümden vaveylâ etmişlerdir. Güz mevsimini hüzünle tasvir etmişlerdir. Hattâ dünyaca meşhur Arab edipleri "Eğer firak olmasa idi, ölüm ruhlarımızı almak için yol bulup gelemezdi" mânâsında وَلَوْ أَنَّ الْمَوتَ لَمْ يَكُنْ إِلَّا سُبُلًا لَفَتَّحُوا بَابَهُ لِيَأْتِيَ بِأَرْوَاحِنَا فَيُخْرِجَهَا مِنْ أَهْلِهَا وَيُعِيدَهَا إِلَى دَارِهَا demişlerdir.

Bediüzzaman ise, "Kâinattaki zevâl, firak ve adem zâhirîdir. Hakikatta firak yok, visal var. Zevâl ve adem yok, teceddüd var. Ve kâinatta her şey, bir nevi bekaya mazhardır. Ölüm, bu âlem-i fâniden âlem-i bâkiye gitmektir. Ölüm, ehl-i hidâyet ve ehl-i Kur'an için, öteki âleme gitmiş eski dost ve ahabblarına kavuşmağa vesiledir. Hem hakikî vatanlarına girmeye vâsıtaadır. Hem zindan-ı dünyadan, bostan-ı cinâna bir dâvettir. Hem Rahman-ı Rahîm'in fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir. Hem vazife-i hayat külfetinden bir terhistir. Hem ubûdiyet

sh: » (S: 814)

ve imtihanın tâlim ve tâlimatından bir paydostur. Azrâil Aleyhisselâm bugün gelse, hoş geldin, safâ geldin diye gülerek karşılayacağım." diyor.

Bediüzzaman, beşeri Risale-i Nur'la sefâhet ve dalâletten kurtarıırken, korku ve dehşet vermek tarzını tâkib etmiyor. Gayr-ı meşru bir lezzetin içinde, yüz elemi gösterip, hissi mağlûb ediyor. Kalb ve ruhu hissiyata mağlûb olmaktan muhafaza ediyor. Risale-i Nur'da müvazenelerle küfür ve dalâlette, bir zakkum-u Cehennem tohumu olduğunu ve dünyada dahi Cehennem azabları çektiğini ve îman ve İslâmiyet ve ibâdetle, bir Cennet çekirdeği ve leziz lezzetler ve zevkler ve Cennet meyveleri bulunduğunu, dünyada dahi bir nevi mükâfata nâil eylediğini isbat ediyor.

Risale-i Nur nifak ve şikakı, tefrikayı, fitne ve fesadı kaldırıp; kardeşliği, uhuvvet-i diniyeyi, tesanüd ve teavünü yerleştirir. Risale-i Nur mesleğinin bir esâsı da budur. Risale-i Nur gurur ve kibir ve hodefürüşlük ve zillet gibi ahlâk-ı seyyieden kurtararak, tevâzu' ve mahviyet ve izzet ve vakar gibi güzel ahlâklara sahib kılar.

Risale-i Nur, insan olan bir insana, acz ve fakrını derk ettirir. Bediüzzaman der ki: "İnsan, acz ve fakrını anlamakla, tam Müslüman ve abd olur."

Bu dinsizleri mağlub etmek için, yeni tahsili de yapalım diyenler veya yapanlar, Nur risalelerini devam ve sebatla mütâlâa ederek, bu hedeflerine vâsıl olurlar ve çâre-i yegâne de budur. Hem böylelikle, mekteb mâlûmatları da maârif-i İlahiyeye inkılâb eder.

Ey, bin seneden beri İslâmiyetin bayraktarlığını yapan bir milletin torunları olan cengâver ruhlu kardeşlerim! Bu zamanın ve gelecek asırların Müslümanları ve bizler, Kur'an-ı Azîmüşşân'ın tefsiri olan öyle bir rehberle muhtacız ki; tahkikî îman dersleriyle, îman mertebelerinde terakki ve teâli ettirsin. Hem korkak değil, bilakis Risale-i Nur talebeleri gibi cesur ve kahraman ve fa'al ve amel-i sâlih sahibi, mütedeyyin, müttaki ve bununla beraber, şahsî rahatlık ve menfaatlarını îman ve İslâmiyet'in kurtuluşu uğrunda fedâ eden, fedâî ve mücahid Müslümanlar yetiştirsin, neme lâzımcılıktan kurtarsın. Hem taarruz ve işkenceler ve ölüm ihtimalleri karşısında, tahkikî îmân kuvvetinden gelen bir cesaretle, Kur'an ve İslâmiyet cephesinden asla çekilmeyen, "Ölürsem şehidim, ka

sh: » (S: 815)

İrsam Kur'anın hizmetkârıyım" diyen ve yılgınlık haline düşmeyen sâdık ve ihlaslı, yalnız Allah rızâsı için hizmet eden, Nur talebeleri gibi İslâmiyet hâdimleri yetiştirsin, böyle muazzez Müslümanlar meydana getirsin.

Evet bu asra öyle bir Kur'an tefsiri lâzım ve elzemdir ki; Risale-i Nur gibi akıl, fikir ve mantığı çalıştırsın, ruh ve kalb ve vicdanı tenvir etsin. Müslmanları, beşeri uyandırsın; intibah versin, gafletten kurtarsın. Sırat-ı Müstakim olan Kur'an yolunu göstersin. Sünnet-i Seniyye ve İslâmiyetin şeâirine muhalif olarak yaptırılan ve yapılan şeyleri fark ettirip, sünnet-i Peygamberîye (Aleyhissalâtü Vesselâm) ittibâı ders versin ve ihya etmek cehdini uyandırsın.

İşte Risale-i Nur'un böyle hâsiyetleri hâvi bir Kur'an tefsiri olduğu, otuz seneden beri meydandadır ve ehl-i hakikatın tasdikiyle sabittir. Hem amansız din düşmanlarının plânlarıyla mahkemelere sürüklenen Risale-i Nur talebelerinin müdafaaları; ve bu talebelerin İslâmiyete hizmetleri esnasında, gizli İslâmiyet düşmanı, insafsız, cebbar zâlimlerin entrikalarıyla maruz kaldıkları işkencelerden yılmamak, şahıslarını düşünmeden, yâni şahsî refahlarını İslâmın refah ve saadeti için fedâ ederek, sıddıkiyetle sebat etmeleri ve eşedd-i zulme mukavemet etmeleri âşikâr bir delil teşkil etmektedir.

Evet, hem yirmibeş seneden beri Risale-i Nur'la îman hizmetine bütün varlığını vakfeden ve şimdiye kadar "gaddar din düşmanlarının" ok defalar tecavüz ve taarruzuna ve taharriyâ ta mârz kaldığı halde, yirmibeş senedir inziva içinde, Risale-i Nur'un naşirliğini yapan Nur kahramanları ağabeylerimiz, bizlere birer nmne-i imtisâl olan, îman ve İslâmiyet fedâileridir.

İşte biz Müslümanlar, böyle bir tefsir-i Kur'an arıyor, böyle bir hâdîyi bekliyorduk. O ihlâslı Nur talebeleri ki, "Cenâb-ı Hak, Hafîz'dir. Ben onun inâyeti ve himâyeti altındayım. Başıma ne gelse hayırdır." diye îman etmekle beraber amel ederler. İman hizmetini yaparlar. Din düşmanlarına yakalanmamak ve canlarından kıymetli olduğuna inandıkları Nur Risalelerini onlara kaptırmamak için de ihtiyat ederler. Şahıslarına gelecek zararları nazar-ı itibara almadan hizmetlerine devam ederler. Hapse, zindana atılıp, işkence yapıldığı zamanda, onlar yine stadları Bediüzzaman ile alâka

sh: » (S: 816)

dardırlar. Eğer gizlice bir imkân bulurlarsa, onlar yine Risale-i Nur ile meşguldrlr. Hattâ "Belki hapse atılıp, Nur Risalelerimi vermezler, çalışmaktan mahrum kalırım." diye Bâzı Nurları ezberleyen talebeler de olmuştur.

Muhlis bir Nur talebesi, hapishaneden çıkarıldığı vakit; gya o kırbalı, falakalı, türlü türlü işkenceli hapishane, ona bir kuvvet, bir enerji kaynağı olmuş sadakat ve teyakkuza Nur hizmetinde koşturmak için bir kırbaç tesiri yapmış gibi, stadına daha ziyade yakınladışır ve eskisinden daha fazla Nurlara çalışır, neşriyâ t yapar.

Afyon hâdisesinde, Bediüzzaman hapiste iken, muallim bir Nur talebesi, savcılıkta Risale-i Nur ve üstadı hakkında kahramanca cevaplar verdiği için, savcı kızmış. "şimdi seni hapse atarım" diye tehdid etmiş. O İslâm fedâisi muallim de cevaben "Ben hâzırım, derhal hapse gönderin" demiştir.

Yine Afyon mahkemesinde, bir Nur talebesi hakkında tevkif kararı veriliyor, fakat adliye bulamaz. O talebe bundan haberdar olur. Diğer Nur kardeşleri gibi, "stadım ve kardeşlerim hapiste iken, nasıl hariçte kalabilirim" diyerek savcılığa teslim olup, hapse girer.

Aynı bu hapishanede, bir Nur talebesini sehven tahliye ederler. O da "stadım ve kardeşlerim henüz hapistedirler. Hem istinsahını tamamlayacağım yeni te'lif edilen Nur Risaleleri var." diye düşünerek hapishane müdürüne, "Benim kırk gün sonra tahliye edilmem lâzım. Ceza mddetim daha bitmedi." der. Hesab ederler ki hakikaten böyledir, tekrar hapse koyarlar.

Hamiyet-i dîniye meziyetine lâıık anlayışlı kardeşlerim!

Said Nursî, kendi hakkında verilen böyle bir mâlmatı görürse, diyeceklerdir ki: "Ne için böyle yapıyorlar? şahsımın ehemmiyeti yok. Kıymet, Kur'andan tereşşuh eden ve Kur'an-ı Hakîm'in malı olan Risale-i Nur'dadır. Ben bir hiim."

Üstadın şahsının mazhar ve âyine olduğu Kur'anî hakikatlar ve Nur'lar itibariyle ve neşrettiği îmân ve İslâmiyet dersleriyle, ihlâs-ı tâmmeye ile, umumî ve küllî bir tarzda Kur'ana ve dine hizmet etmesiyle, onun hakkındaki takdir ve tahsinler, mânâ-yı harfî ile şahsına aid kalmıyor. Kur'an ve İslâmiyet'e râci'dir. Allah nam ve

sh: » (S: 817)

hesabınadır. Din düşmanları tarafından, ona yapılan düşmanlık ve taarruzlar da, Bediüzzaman'ın hâdimliğini yaptığı Kur'an ve İslâmîyet'in ortadan kaldırılması maksad-ı mahsusuna mâtuftur.

Zira hakaik-i Kur'aniye ve î mânîyyeyi câmi', o cihanşümûl Risale-i Nur eserleri ona ihsan edilmiştir.

İşte bu bedihî hakikatı bilen, maskeli, gizli ve münâfık îman ve İslâmîyet muarızları ve düşmanları, yarım asra yakındır, Bediüzzaman'ın çrtemedikleri şahsını, yalan ve yaygaralarla hâlâ çürütmeye çabalıyorlar. Maksadları: Risale-i Nur, rağbet ve revaç görüp intişar etmesin, î mân ve İslâmîyet inkişaf etmesin. Halbuki, Said Nursî'ye ilişikçe Risale-i Nur parlıyor. Neşriyât dairesi genişliyor. Birer nümune olan yirmibeş sene içindeki hâdiseler meydandadır.

İslâmîyet düşmanları, bir taraftan tamamıyla yalan propagandalarına ve taarruzlarına devam ederken, diğ er taraftan da Nur talebelerinin üstadları ve Risale-i Nur hakkında istidadları nisbetinde, istifade ve istifâzelerinden doğ an minnet ve şükranlarını ifade eden takdîrkâr yazı ve sözlerden mürekkeb bir nevi mdafaalarını perdeler arkasından men'etmeye çalışıyorlar. Bunun için, sâfdil gördükleri dostların dostlarına veya dostlara samimî görünerek "İfrata gidiyorsunuz" gibi, bir takım şeyler söylettiriyorlar. İşte böyle sinsi, böyle dессas, böyle entrikalı çeşitli iftiralarla bizi korkutmaya, yıldırmaya ve susturmaya çalışıyorlar.

Evet, acaba hiç akıl kârı mıdır ki: Din düşmanları, iftira ve yalanlardan ibaret yaygaralarını yapsınlar da, bizler hakikatı izhar tarzıyla müdâfaa etmekte susalım? Acaba hiç mümkün müdür ki: İslâmîyet düşmanlığıyla, Üstad Bediüzzaman hakkında zâlimâne ve cebbarâne haksızlıkları irtikâb eden o insafsız propagandacılar, yalanlarını savururken, biz, Üstad ve Risale-i Nur'un hakkaniyetini ilân ederek, o acib yalanlarını akîm bırakmaya çalışmayalım? Acaba eblehlik ve sâfderunluk olmaz mı ki: Kur'an ve îmanın hunhar ve müstebid zâlim düşmanları; Kur'an ve İslâmîyet'i ve dini Risale-i Nur'la küfr-ü mutlaka karşı müdafa ve muhafaza hizmetini yapan Bediüzzaman aleyhtarlığında, mütemâdiyen uydurmalarla seslerini yükseltsinler de, biz hak ve hakikatı Beyân ve ilân etmekte skt edelim, susalım veya "Biraz susun" gibi birşeyle, paravanalar, perdeler arkasında icra-i faaliyet ya-

sh: » (S: 818)

pan o gizli dinsizlere bir nevi yardım etmiş veya desteklemiş olalım? Aslâ ve kellâ, kat'â ve aslâ susmayacağız ve hem susturamayacaklardır. Durmayacağız ve hem durduramayacaklardır. Bu can bu kafesten çıkıncaya kadar, bu ruh bu cesedden ayrılıncaya kadar, bu nefes, bu bedenden gidinceye kadar; Risale-i Nur'u okuyacağız, neşredeceğiz. Risale-i Nur'un mahz-ı hakikat ve ayn-ı hak olduğunu ve Bediüzzaman Said Nursî'nin, yapılan ithamlardan tamamıyla münezze ve müberra olduğunu, iftiracı ve tertibci, hunhar din düşmanlarına mukabil, izhar ve ilân edeceğiz.

Kıymetli kardeşlerim! İslâm tarihinde, altun sahifelerde mevkileri bulunan, büyük ve nazîrsiz zâtlar meydana gelmiştir. O misilsiz zâtların tefsirleri ve eserleri, hiçbir Avrupalı feylesofun eseriyle kabil-i kıyas olmayacak derecede emsâlsizdir. O büyük İslâm müellifleri ve İslâm dâhîleri, herhangi bir hükûmetin, senelerce ağır bir esâret ve koyu bir istibdâdı tahtında olmaksızın, Kur'an ve İslâmiyet'e hakkıyla ve hâlis bir sûrette hizmet etmişlerdi. Tarihte eşine rastlanmayan bir istibdâd-ı mutlak ve eşedd-i zulüm altında ve dehşetli bir esaret içinde bırakılan ve kendini ve eserlerini imhâ etmeye çalışan din düşmanlarına mukabil, bir şahs-ı mânevî olan Bediüzzaman Said Nursî, Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Efendimizin sünnetine tam ittiba' ederek yaptığı dinî cihad-ı ekberinde, beşer târihinde misli görülmemiş bir tarzda muvaffak ve muzaffer olmuştur...

Bediüzzaman gibi, yüzotuz parça îmanî eserlerini şiddetli bir istibdad, tazyikat ve takyidat altında, gizliden gizliye te'lif edebilmek, hem kuvvetli bir takvâ ve ûbûdiyyete sahip olmak ve hem bunlarla beraber, harb cephesinde de fedâi olarak gönüllü askerleriyle muharebe etmiş olmak ve harb cephesinde, avcı hattında dahi, fırsat buldukça Kur'anın en ince nüktelerini ve hârika i'câzını Beyân eden bir Kur'an tefsiri te'lif etmiş olmak ve aynı zamanda nefis mücâdelesinde de galib olup, nefsinin de dine hizmetkâr yapmak ve hürriyeti gasbedilerek, ücra bir köye sürgün edilip, tecrid-i mutlak ve tarassudlar ve her türlü azablar içinde ablukaya alınıp, Engizisyon zulümlerini çok geride bırakan hâkim bir kuvvetin tazyikatı altında, canı canavarların pek vahşî işkenceleri içinde, (Sırran tenevverat) sırrıyla perde altında Risale-i Nur eserleri gibi eserler neşretmek ve böylece cihânın maddî mânevî "Fâtih"i olan Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sünnet-i seniyesinin

sh: » (S: 819)

bir hizmetkârı olarak, bugün milyonlara bâliğ olan bir câmiayı, inâyet-i İlâhî ile, Kur'an-ı Hakîm'in cadde-i kübrâsında selâmetle ilerletmek ve mü'minlerin ve beşeriyetin sâdece dünyalarını değil, ebedî saadetlerini temine Risale-i Nur gibi bir eserle vesile olmak; bu mezkûr hususiyetlerin

mânevî şahsında toplanması, Risale-i Nur müellifi Bediüzzaman Said Nursî gibi, tarihte hangi bir zâta daha nasib olmuştur acaba?

Evet kardeşlerim! Risale-i Nur, öyle bir ziya-i hakikat, öyle bir bürhân-ı hak ve bir sirâc-ı hakikat neşrediyor ve iki cihânın saadetini temin edecek, Kur'an ve îman hakikatlarını ders veriyor ve öyle bir ltf-u İlahîdir ki: Yirmibeş seneden beri, çoluk-çocuk, genç-ihtiyar, kadın-erkek, muallimi, feylesofu, talebesi, âlimi, mutasavvıfı gibi, herbir tabaka-i insâniye, bu Nur'un âşıkı, bu Nur'un pervanesi, bu Nur'un sinesine atılmışlar, bu Nur'dan meded istemişler. Milyonlarca bahtiyar kimselerden müteşekkil muazzam bir kütle, bu nurla nurlanıp, bu nurla kurtulmuşlardır.

Evet kardeşlerim! Mahzen-i mu'cizât ve mu'cize-i kübrâ olan Kur'an-ı Azîm-üş-şan'ın hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur, o kadar merakâver, o kadar câzibedâr, o kadar dehşetli ve muazzam hakikatları ders veriyor ve mesâili isbat ediyor ki; îmân ve İslâmiyet'in kıt'alar genişliğinde inkişaf ve ftâhâtına medâr oluyor ve olacaktır.

Evet Risale-i Nur, kalblere o derece bir aşk ve muhabbet, ruhlara o kadar bir vecd ve heyecan vermiş, akıl ve mantıkları öyle bir tarzda ikna etmiş ve öyle bir itminan-ı kalb hâsıl etmiştir ki, milyonlarca Nur talebelerine, kendini defalarca okutmuş, yazdırmış ve bir ömür boyunca mütalâa ettirmiş ve senelerden beri âdeta kendi kendini neşretmiştir.

Aziz kardeşlerim! Ecnebi parmağıyla idâre edilen zındıka komiteleri, İslâmiyeti imha için, İslâm memleketlerinde, bilhassa Türkiye'de, öyle desîselerle entrikalar çevirmişler, hâince dolaplar döndrmüşler, hunharâne ve vahşiyâne zulmler irtikâb ve şeytanî ve menfur plânlar tatbik etmişler ve iğfalâtta bulunmuşlar; iblisâne, sinsî metodlar tâkib etmişler ve kardeşi kardeşe çarpıştırmışlar ve öyle aldatıcı yalan ve propagandalar ve yaygaralar yapmışlar, fit-

sh: » (S: 820)

ne ve fesad ve tefrika tohumları saçmışlardır ki; bunlar İslâm'ın bünyesinde derin rahneler açmış ve büyük tahribatlar yapmıştır.

Fakat o musîbetler, Cenâb-ı Hakk'ın imdâdı ile, tahrik ve istihdam olunan Bediüzzaman Said

Nursî gibi, ihlâs-ı tâmmı kazanmış olan bir zât vâsıtasıyla, rahmet-i İlâhî ile mededres ve şifâresan ve cihanpesend ve cihanşümûl bir mâhiyeti hâiz Risale-i Nur eserlerinin meydana gelmesine sebep olmuştur. Ve aynı zamanda, Müslûmanları uyandırmış; onları halâs, kurtuluş çârelerini aramaya sevk etmiştir. Ebedî âhiret hayatlarını kurtarmak için, hakikî îmân derslerini almak ve Allah'a ilticâ ve emirlerine itâat etmek ihtiyâcını şiddetle hissettirmiş ve bu husustaki gaflet ve kusurâtı; o musibetlerin ihtar ettiğini, idrâk ettirmiştir. Zâten insanların, mü'minlerin başına gelen bela ve musibetlerin hikmeti budur.

Evet o ecnebilerin, canavarlar gibi yaptıkları muamele ve zulûmler, İslâm dünyasında, hürriyet ve istiklâl ve ittihâd-ı İslâm cereyanını da hızlandırmıştır. Nihayet, müstakil İslâm devletlerinin teşkilini intac etmiştir. İnşâallahü Teâlâ, Cemâhir-i Müttefika-i İslâmiye de meydana gelecek ve İslâmiyet, dünyaya hâkim ve hükümrân olacaktır. Rahmet-i İlâhîden kuvvetle ümîd ve niyaz ediyoruz.

İşte Risale-i Nur müellifi Bediüzzaman Said Nursî, öyle bir mucâhid-i İslâmdır ki; ve te'lifâtı Risale-i Nur, öyle uyandırıcı ve öyle halâskâr ve öyle fevkalâde ve cihangir bir eserdir ki: Din aleyhindeki bütün o komitelerin bellerini kırmış, mezkûr muzır ve habis faaliyetlerini akamete dûçar ve dinsizlik esâslarının temel taşlarını, paramparça etmiş ve köküyle kesmiştir ve İslâmî ve îmânî fütûhâtı, perde altında, kalbden kalbe inkişaf ettirmiş ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hâkimiyet-i mutlakasına zemin ihzâr etmiştir.

Evet Risale-i Nur, o tahribatı Kur'anın elmas hakikatleriyle ve Kur'an-ı Kerîm'deki en kısa ve en müstakim bir tarikle tâmir ve o yaraları, Kur'an-ı Hakîm'in eczahane-i kübrâsındaki edviyelerle tedâvi ediyor ve edecektir.

Hem, mâsum müslûmanların kanlarını sömüren ve servetleri tahaccür etmiş millet kanı olan, parazit, tufeylî ve aç gözlü canavar ve barbar emperyalistleri, müstemlekeçileri ve onların içimizdeki, sâdece şahsî menfaat zebûnu, zâlim, hunhar, harîs ve müstebid uşaklarını, hak ile yeksân edip izmihlâl ve inhidâm-ı mutlakla mağ-

sh: » (S: 821)

lûb eden ve edecek yegâne çarenin Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyân'ın bu asırda bir mu'cize-i mânevîsi olan Risale-i Nur eserleri olduğunda, basiretli İslâm mücahidleri ve âlimleri, icraat ve

müşâhedâtâ müstenid, yakînî bir kanâât-ı kat'îye ile müttefiktirler.

Evet tarih-i beşer, Risale-i Nur gibi bir eser göstermiyor. Demek anlaşılıyor ki: Risale-i Nur, Kur'anın emsâlsiz bir tefsiridir.

Evet Bediüzzaman Said Nursî'ye, yalnız âlem-i İslâm değil, Hristiyan dünyası da medyun ve minnettardır ki; dinsizliğe karşı umumî cihadında mazhar olduğu muvaffakiyet ve galibiyetten dolayı Roma'daki Papa dahi, kendisine resmen tebrik ve teşekkürname yazmıştır.

Şimdi Risale-i Nur Külliyyâtından, îman, Kur'an ve Hazret-i Peygamber (Aleyhissalâtü Vesselâm) Efendimiz hakkında olan eserlerden bâzı kısımları aynen okuyacağım. Siz bu eserleri elde edip tamamını okursunuz. Okurken, belki îzah edilmesini isteyen kardeşlerimiz olacaktır. Fakat bu hususta arzedeyim ki, üstadımız Bediüzzaman, bir Nur talebesine Risale-i Nur'dan bâzan okuyuvermek lütfunu bahşederken izah etmiyor, diyor ki: "Risale-i Nur, î mânî mes'eleleri lûzumu derecesinde îzah etmiş. Risale-i Nur'un hocası, Risale-i Nur'dur. Risale-i Nur, başkalarından ders almağa ihtiyaç bırakmıyor. Herkes istidadı nisbetinde kendi kendine istifâde eder. Aklınız herbir mes'eleyi tam anlamasa da, ruh, kalb ve vicdanınız hissesini alır. Ne kadar istifâde etseniz, büyük bir kazançtır."

Okunan Türkçe veya Arabça bir risâlenin îzahı, başka bir risalede varsa, onu getirip okuyor. Risale-i Nur'daki gâyet ince nükteleri derkeden basiretli âlimler de der ki: Bir âlimin yüksek bir ilmi olabilir fakat Risale-i Nur'u Cemâata okurken tafsilâta girişip eski mâlûmatlarıyla açıklarsa, bu izahatı, Risale-i Nur'un Beyân ettiği, asrımızın fehmine uygun ve ihtiyâcına tam cevap veren hakikatların anlaşılmasında ve tesirâtında ve Risale-i Nur'un mâhiyetinin derkine bir perde olabilir. Bunun için, bâzı lûgatların mânâlarını söyleyerek aynen okumak daha müessir ve daha efdaldir.

İstanbul Üniversitesindeki kardeşlerimiz de böyle okuyorlar. Biz de hülâsaten deriz ki: Risale-i Nur, gâyet fasîh ve vecîzdir. Sözün kıymeti; îcazındadır, kısalığındadır. Bir mes'ele-i imâniye ve Kur'aniye umuma ders verilirken, mücmel olarak tedrisinde, daha fazla istifaza ve istifâde vardır.

sh: » (S: 822)

KONFERANS

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 09:47 -

Ey stâdımız Efendimiz! Umum kadirşinas insanlar Risale-i Nur'u ve sizi ebediyen tebci ve tekrim edeceklerdir. Tahkikî îmân dersleriyle îmânımızı kurtaran cihanbaha ve cihandeğer bir kıymette olan Risale-i Nur'u bütün ruh-u cânımızla, bütün mevcûdiyetimizle seviyor ve tekrim ediyoruz. Bu aşk ve bu muhabbet, bu tâzim ve bu hürmet, nesilden nesile, asırdan asıra, devirden devire intikal edecektir.

Evet, Risale-i Nur'daki hakaik-i Kur'aniye öyle bir kuvvettir ki: Bu kudret karşısında, küfr-ü mutlakın ve dinsizliğin temelleri târumâr olacak; inhidam çukurlarına yuvarlanarak geberecektir. Bâki kalanlar, îmân ve Kur'an nuruyla felâh ve necat bulacaklardır.

Evet dağları, taşları, pamuk gibi dağıtacak, demir ve granitleri yağ gibi eritecek derecede olan bu kuvvet-i Kur'aniye dünyayı nur ve saadete gark edecek. Bu Nur-u Kur'an, îmânların kurtuluşunda, dünyaya hâkim ve hükümrân olacaktır...

                                                                          

* * *